

Газета Західної конференції
Церкви Адвентистів сьомого дня

№178

Серпень-вересень 2021

ГОЛОС НАДІЇ

Виставки здоров'я с.3

Місце, де Небо торкається серцець с.4

ГОТОВІ ДО ШКОЛИ с. 4

Перший дзвоник в адвентистських школах

Традиційно 8 років поспіль першого вересня школа “Еммануїл” міста Мукачево розпочинає навчальний рік. Дзвінок пролунав для 52-ох учнів початкової школи. 20 учнів двох перших класів сіли за шкільні парти і з цікавістю вирушили у Країну знань.

Легкого навчального року, яскравих вражень, нових друзів та

відмінних оцінок побажали учням директор школи Вилегжаніна Надія Михайлівна, духовні наставники Берецкі Влад та Андрейчин Іван, а також вчителі перших класів Пуга Яна, Тріфанова Д.А.

Заглом у Західній конференції працює 4 адвентистські школи. У селі Ільниця та місті Мукачево, що на Закарпатті - початкові школи. У

місті Тячів (Закарпатська область) - загальноосвітня школа, навчає учнів до 11 класу. У львівському ліцеї «Живе Слово» перший дзвоник почули 130 дітей, 16 із них - першокласники. Чекає на втілення проєкт школи у місті Луцьку. Цього року там у приміщенні церкви прийняли 50 дітей, які навчаються на програмі підготовки до школи.

Олена Рябенко

«Живе Слово» для школярів Львова

1 вересня у «Живому Слові»! Що ж цікавого було цього року?

Нові відкриття у нашій “Країні знань” розпочалися традиційно 1 вересня. Для учнів та батьків приватного ліцею “ЖИВЕ СЛОВО” міста Львів початок нового навчального року розпочався зі шкільного гімну, настанов дирекції та дружньої молитви усіх присутніх.

В інтерактивному форматі учні поглибили свої знання про нав-

чання в 11 країнах світу. Класи отримали конверти зі завданнями для спільного вивчення та представлення впродовж року творчого проєкту з країнознавства.

Серед представлених держав була також Дружболандія, яку повинні освоїти юні першокласники, адже їм знадобиться не лише пройти адаптаційний період, а й знайти нових друзів й згуртуватись у шкільному середовищі.

Але водночас головною метою та напрямком освітнього процесу у ліцеї “ЖИВЕ СЛОВО” є і залишаються всебічний, гармонійний та духовний розвиток кожної дитини.

Не важливо, чи літ вам багато,
Чи ви діти, ще зовсім малі,
Будуть люди вас завжди читати,
Бо Христовий ви лист в світі цім.

Виконуючи місію . . . . .

Роберт Біро

В Ужгороді проведено виставку здоров'я

19 вересня група, що складалась із сестер з Берегівської та Мужіївської громад разом з працівниками Берегівського біомагазину та пастором Робертом Біро провела програму «Виставка здоров'я» у місті Ужгород.

В обласний центр вони приїхали по запрошенню організаторів угорського фестивалю-ярмарки «Берчені Фест».

Особливим досвідом була відносно гарна погода. Коли почалась програма, дощ, який вже декілька днів падав як у місті, так і у цілому районі, припинився.

Незважаючи на досить різке похолодання, програму відвідало багато людей, як жителів Ужгорода, так і гостей з інших міст, навіть із столиці.

Учасники програми продавали продукти здорового харчування і

поширювали літературу угорською та українською мовами.

Було багато приємних досвідів. Один чоловік, який відвідував нашу подібну програму у 2019 році, знову прийшов до нас, і цього разу придбав по одному екземпляру кожної угорської книги, зокрема і книги «Христос - надія світу» та «Велика боротьба». Для свого сина він попросив близько десяти різних номерів журналу «Дружболандія». Залишив свої контакти і цікавився адресою адвентистських громад в Ужгороді.

Невдовзі після нього до столу з книгами підійшли троє угорськомовних жінок, кожна з них придбала по 3-4 книги для уроків духовного виховання, які вивчають їхні діти.

Один чоловік з Києва, який відпочивав в одному зі санаторіїв на Закарпатті, зі зацікавленням при-

дбав на цій програмі книгу «Велика Боротьба».

Ці та інші подібні досвіди показують, що це служіння важливе і потрібне як для українського, так і для угорського населення Закарпаття. Було роздано багато безкоштовних книг, газет та журналів. У біомагазину також було багато покупців.

Важлива була і допомога пастора Михайла Старости, який допоміг із підвезенням сестер, учасників програми зі сіл до місця збору у Берегові та допомагав у завантаженні товару з біомагазину у мікроавтобус.

Незважаючи на холодну погоду, кожен з учасників цього служіння був задоволеним та вдячний Господу за цю чергову можливість послужити своїм ближнім.

Марія Власюк

Маневичі ще такого не бачили!

5 весесня в селищі Маневичі відбулася грандіозна програма, організована місцевою Церквою Адвентистів сьомого дня. Відразу дві виставки, «5 мов кохання» та виставку здоров'я мали змогу відвідати місцеві жителі. Дізнатися про

небесні принципи здоров'я і сімейних відносин було багато охочих.

Звичайно, щоб втілити таку велику програму, місцева невелика громада не має ресурсів, особливо людей, які б представляли різні стенди. Але на допомоги прийшли

брати і сестри з усієї Волинської області та Західної конференції. Загалом програма пройшла чудово, маневичі ще такого не бачили. Особливо активними були дітки, їх було ще більше, як дорослих.

Майбутнє церкви . . . . .

Леся Бобильова

«Пісочний» - місце, де Небо торкається серцець

З 27 липня по 5 серпня серед мальовничих пейзажів волинського Полісся відбувся молодіжний табір «Пісочний». Місцем розташування наметового табору було озеро Велике Згоранське, що знаходиться біля села Згорани.

Цьогоріч на молодіжному заїзді було близько 100 відпочиваючих та 20 молодих людей, що служили в табірній команді. Тематикою табору стало популярне слово серед молоді «невизначеність», тому протягом табору табірчани прагнули визначитися з важливими рішеннями та етапами їх життя.

Табірні дні були наповнені ранковими та вечірніми служіннями,

дослідженнями тематичних уроків, загальнотабірними іграми, вечірнім багаттям з прославленням Бога у піснях, завданнями для команд, що сприяли кращому розумінню теми невизначеності та її похідних. З духовними роздумами та підбадьоренням до відпочиваючих звертався Михед Володимир.

В суботу за традицією відбувся обряд водного хрещення. Ця подія надзвичайно важлива та хвилююча для табірчан. Серед молоді були ті, хто прийняв рішення приймати хрещення ще до приїзду в табір, були також і ті, хто визначився з цим вибором під час табору.

Серед тих, хто прийняв хрещення, були 15 молодих людей із відпочиваючих на таборі та троє з навколишніх громад. До табору завітав ректор УАТІ В'ячеслав Корчук з дружиною Оленою, адже на таборі приймала хрещення його донька Даніела. Обряд хрещення проводили Демчина Микола, Ліщук Юрій, Корчук В'ячеслав та Левицький Валерій. Хвилюючими особливо стала мить коли В'ячеслав хрестив доньку, а - Валерій сина.

Урочиста подія відбулася на озері Згоранському. Під час цієї радісної та водночас хвилюючої миті в таборі панувала урочиста атмосфера, наповнена особливою присутністю Бога.

Віктор Власюк

Готові до школи

Вже доброю традицією в луцькій першій громаді став проєкт «Скоро до школи». Суть його дуже проста: забезпечити шкільним приладдям діток з малозабезпечених сімей. Особливо хотілося відзначити за активну участь в цьому служінні сім'ю Андрія та Галини Матвійчук, керівників соціального і дитячого відділів нашої церкви. Співпрацюючи з відділом соці-

альної служби міста Луцька, вдалося запросити до Дому молитви близько 30 сімей. Звичайно, коли звичний зал, де проходять богослужіння наповнюється новими обличчями, це вже створює особливу атмосферу. А ще радісніше на серці, коли ти бачиш на дитячих обличчях посмішки. Цікаву думку висловила в своїй промові начальниця управління Ліна Вікторівна Галан: «Ви з такою теплотою та увагою зустрічаєте завжди дітей, і це їм дуже потрібно...» І дійсно, любов Христа, яку можна передати діткам в привітній посмішці чи доброму погляді, в разі потрібніша людям за шкільне приладдя. Також в програмі був виступ дітей, приурочений до Дня знань. І запам'ятався урок

про творіння Боже, де дітки могли почути про створення усього живого на Землі, і отримати подарунки за правильні відповіді.

Згодом з УСС управління соц. служби пролунав дзвінок. Нашу церкву було запрошено для вручення подяки від міського голови. Приємно, що серед небагатьох відомих в Україні підприємств прозвучала і назва нашої церкви, яка робить добрі справи, так само як робив Ісус Христос.

Максим Балаклицький

Майбутнє «Барвінку»

«У санаторії «Барвінок» побудують новий корпус для співробітників, - розповідає Андрій Бабенцов, директор центру оздоровлення і відпочинку «Барвінок»».

За якими критеріями ви оцінюєте роботу і що вдалося команді зробити за цей період?

«Ми продовжуємо нашу діяльність, основний напрямок якої - проведення оздоровчих заїздів. Після карантинних обмежень відновили свою роботу і за цей рік провели 17 заїздів, на яких побува-

ло 522 особи. З них 60 відсотків - це неадвентисти.

У плані господарської діяльності в цьому році у нас збільшився врожай огірків, працює теплиця. У минулому році ми здали 8,5 тонн, в цьому році - 10 тонн. На виручені кошти ми зможемо побудувати ще 2 теплиці, щоб розширити асортимент продукції, що допоможе збільшити дохід.

Завдяки спонсорам з-за кордону і виділеним коштам, ми змогли покращити інфраструктуру нашої території. Перед першим та другим корпусом зробили стоянку для машин, а також поклали бруківку на пішохідні доріжки. Пофарбували один будинок, чекаємо фінансування для фарбування другого.

Цього року розпочали реконструкцію третього корпусу - спального корпусу для персоналу. Завдяки фінансовій допомозі конференції, було проведено демонтаж цієї будівлі. Уже готується проєкт на триповерховий спальний корпус для персоналу на 15 квар-

тир, в якому плануються 3 однокімнатні, 9 двокімнатних, 3 трикімнатні квартири.

Це дуже важливий крок - забезпечити наших співробітників житлом. Сімейні люди зможуть жити не просто в кімнаті гуртожитку, а матимуть повноцінні квартири з кухнею та санвузлом. Це дозволить нам залучати на служіння сімейних людей з дітьми. Можливо, в майбутньому зможемо відкрити школу, деякі співробітники хочуть повернутися сюди зі сім'єю і дітьми.

Зараз ми приймаємо до 45 осіб на заїзді. Якщо співробітники перейдуть у свій спальний корпус, тоді ми зможемо приймати до 64 осіб, що особливо важливо в літній період.

У цьому році у нас прорив в порівнянні з минулими роками. Якщо в наступному році буде хороше фінансування, то ми зможемо ще просунути вперед. Тому шукаємо спонсорів, молимося і бачимо у всьому Боже благословення».

Віктор Власюк

Обмін музикантами

Під час пандемії стало важче подорожувати та все менше стає гостей, які готові приїхати, подолавши чималі відстані. Але є винятки з правил, і 18 вересня до громади Луцьк-1 завітав музичний гурт «Еліон» з громади села Ільниця. І всю суботу люди, які прийшли на служіння, могли чути прекрасний спів у виконанні християн. Квінтет у собі об'єднав талановитих молодих людей різних професій, які своїми талантами гармонійно прославляють Бога. Відвідувачі звернули увагу на те, що пісні були змістовними, що є немаловажливим фактом в сучасному музичному мистецтві, також духовними і надихаючими. Адже справді, коли серед тижня

отримуємо інформацію негативно-го змісту, то хочеться, щоб церква була тим місцем, де можна було б спокійно підняти свої духовні очі «вгору». І нагадати собі цим самим про Того прекрасного Бога, Який створив цей світ і продовжує піклуватися про нього, не забуваючи ні на мить. На вечірньому концерті були представники громад з Ковеля, Затурців, Торчина, Ківерців, Підгайців, Луцька та ін. Всі залишилися задоволеними і натхненними. Зі своєї сторони громада Луцька теж

пообіцяла приїхати в гості на Закарпаття, щоб провести музичне служіння. Прощаючись, керівник гурту Інна Капітан подякувала Луцьку за теплий прийом та за організацію їхнього приїзду керівнику музичного відділу Західної конференції Антонюку Борису.

Таке різне служіння . . . . .

Роберт Біро

Виставка здоров'я на етнографічному фестивалі

У неділю, 18 липня берегівський адвентистський біомагазин «Едемський сад» знову мав можливість проводити виставку здоров'я на дев'ятій угорській етнографічній ярмарці-фестивалі «Куруц Фест» (KurucFeszt) на Закарпатті.

Як і у попередні роки, фестиваль був проведений в угорськомовному селі Пийтерфолво (Петрово) Виноградівського району, у парку атракціонів. Цей населений пункт знаходиться неподалік румунського та угорського кордонів. Після майже однорічної вимушеної перерви, пов'язаної з карантинними обмеженнями, фестиваль знову зібрав багато гостей з різних міст і сіл, близьких і далеких куточків Закарпаття, як угорців, так і українців.

І знову у працівників біомагазину та команди, що проводила виставку здоров'я було багато можливостей для свідчення та спілкування з гостями програми. Цього разу завдяки постійній допомозі сусідніх Угорського та Румунського уніонів Церкви Адвентистів сьомого дня, а також за фінансової підтримки Західної конференції для придбання книг, ми мали дуже

великий вибір угорської літератури, газет та журналів, цього разу і угорських Біблій. Для допомоги у проведенні цієї медичної програми приїхали члени церкви та служителі із міст Мукачево, Берегова, сіл Ракошино, Мужієво, Бахта та Кідьовш (Зміївка).

Особливо приємно було знову зустріти на фестивалі тих людей, тепер уже наших друзів із угорськомовних сіл, які вже прочитали деякі книги із серії «Конфлікт віків», зокрема книгу «Велика Боротьба». Ці люди попросили і отримали інші угорські книги, твори Духа пророцтва. Під час спілкування з ними було помітно, як над їхніми серцями працює Святий Дух.

Знову була також можливість спілкуватись і дарувати нашу літературу представникам угорської інтелігенції, культурним діячам, вчителям і навіть працівникам угорських консульств. Кожному бажуючому члени команди вимірювали артеріальний тиск, зріст, вагу, рівень жиру в організмі і на основі цих даних комп'ютерною програмою (і з угорським інтерфейсом) визначали біологічний вік. Це служіння давало можливість спілкуватись з гостями програми, а їм дізнаватись більше про їх фізичне та духовне здоров'я, давати поради та дарувати відповідну літературу. Працівники біомагазину мали змогу продавати продукти здорового харчування і таким чином також знайомитись з відвідувачами.

Була роздана велика кількість угорської та української літератури, багато книг «Велика боротьба», дитячих газет та журналів. Поруч з палатками, де проводились різноманітні медичні вимірювання були розставлені угорськомовні стенди з описом восьми принципів здорового способу життя.

Організатором цього світського культурного заходу - фестивалю була Закарпатська угорська громадська організація «Про Культура Субкарпатіка» (Pro Cultura Subcarpathica). Починаючи з 2014 року вони завжди самі запрошують Берегівський адвентистський біомагазин «Едемський Сад» на подібні фестивалі, які вони організують не тільки у селі Пийтерфолво, але і у містах Хуст, Ужгород та інших населених пунктах, надають у наше розпорядження наперед приготовані місця, палатки, столи та лави. Це запрошення пов'язане з тією обставиною, що у берегівському біомагазині клієнтів обслуговують не тільки українською мовою, але якщо потрібно, то і угорською. Для нас же це благословенна можливість вільно донести вістку про спасіння і до численного угорськомовного населення Закарпатської області.

Треба зазначити, що Церква АСД з виставкою здоров'я – це часто єдина релігійна організація, яка таким чином присутня на цьому культурному заході.

Мурга Микола Михайлович 1946-2021

Мурга Микола Михайлович народився 17 лютого 1946 р. в селі Нересниця Тячівського району Закарпатської області в сім'ї сільської інтелігенції.

У післявоєнний час батько Михайло працював вчителем у школі, а мати Василина - бухгалтером в колгоспній конторі. Батьки були глибоковірними людьми, прихожанами православної церкви і своєю любов'ю до Бога передавали своїм дітям: Михайлу, Миколі, Василю і Галині. При новій радянській владі батько на посаді вчителя пропрацював лише два роки і по тій лише причині, що він свої уроки в школі починав і завершував з молитви. Перед ним виникла дилема: Бог або робота в школі. Вибір був зроблений за Бога. Духовні пошуки батьків в 1956 році привели їх до хрещення в церкві Адвентистів сьомого дня.

Навчання в школі у Миколи розпочалася в 1953, в якому активну участь брала його мама Василина і продовжувалося до 1961 р. Усі діти сім'ї Мурги через свої релігійні переконання, а особливо пропуск шкільних уроків по суботам, терпіли зневагу і вороже ставлення з боку вчителів. З цієї причини навчання Миколи у школі тривало лише сім років.

Особливе місце в серці Миколи Михайловича залишило його перебування у місті Щучинськ, що в Казахстані, куди з родичами приїхав на заробітки. Там він у віці 17 років в 1963 році у невеликій громаді Адвентистів сьомого дня приймає водне хрещення. Там він не тільки працював у будівельній бригаді, але й зростав духовно і здобував досвід місіонерської праці, навчався на курсах підготовки служителів під керівництвом Нимміка Вільяма Вільямовича. Зокрема, за час перебування в Казахстані навчився друкарській і палітурній справі.

Восени 1964 р. Микола повертається на Закарпаття. Членом цер-

кви був прийнятий у Добрянську громаду.

Інформація про молодого друкаря дійшла до обласного пастора Хімінця Івана Васильовича і його заступника пастора Луцьо Михайла Михайловича. Керівники поросили брата Миколу розпочати друк уроків суботньої школи та молитовних читань для потреб членів церкви. Хоча існувала небезпека, що це стане відомо представникам влади і справа може набути кримінальну відповідальність, брат у підвальному приміщенні власного будинку облаштував друкарську справу. Згодом по цілій області, завдяки зусиллям брата Миколи, була створена ціла мережа підпільного книгодрукування.

В Добрянській громаді обирався служителем слова, виконував дияконське служіння, а також співав у церковному хорі.

7 квітня 1968 р. одружився на Глебі Марії Федорівні, з якою прожив у любові і злагоді 53 роки. В квітні 1969 року у них народилася донька Тамара.

Впродовж 1970-1973 років звершував пресвітерське служіння в громаді Ільниця. В цей час брав активну участь в реконструкції старого молитовного будинку, організації духового оркестру.

В 1972 р. прийнятий на служіння у штаті церковної організації як біблійний працівник. В цей період (осінь 1986-1989 рр.) впродовж двох років звершував служіння в громаді Виноградів, і при його ак-

тивних зусиллях отримано реєстрацію і земельну ділянку для будівництва Молитовного будинку у селі Підвиноградово, а у селі Дротинці започатковано богослужіння.

З березня 1989 до 1994 року керівництвом Західної конференції призначено відповідальним за будівництво молитовного будинку та помічником пастора Стасюка Богдана Дмитровича.

В 1997 році рукопокладений у сан проповідника, обраний керівником по Закарпатській області та помічником скарбника Бабича Івана Михайловича.

В січні 1995 року після посвячення молитовного будинку в громаді Ільниця був скерований на пасторське служіння в громаду Чорний Потік та призначений відповідальним за будівництво молитовного будинку. Через два роки новозбудоване приміщення було посвячено для служіння Господу.

В 1996 р. організує біблійні курси в Сваляві, підтримані громадою села Ільниця. Впродовж чотирьох років там була організована громада в кількості 70 осіб. Після євангельського служіння в Сваляві, до 2007 року продовжував служіння в Чорному Потоці.

В 2007 р. пішов на заслужений відпочинок, хоча і далі звершував служіння по потребі церкви.

До 2015р. разом з дружиною продовжували відвідувати громаду Чорний Потік.

З 1968 по 1992 виконував служіння керівника літературного служіння в Закарпатській області.

9 вересня перестало битися серце вірного Божого слуги. Він заснув в надії на скору зустріч зі своїми рідними та своїм Спасителем, Якого щиро полюбив і Якому посвятив своє життя.

«А ти йди до кінця і відпочинеш і встанеш на свою долю під кінець тих днів» Дан. 12,13.

НЕКРОЛОГ.

Спасюк Михайло Іванович 1953-2021

На 68 році життя перестало битися серце Спасюка Михайла Івановича.

Народився Михайло Іванович 23 вересня 1953 року у селі Снідавка Косівського району Івано-Франківської області.

Дитинство і навчання в школі проходило в тому ж селі.

В 1971 році одружився з хорошою дівчиною Антоніною і прожив з нею 50 років.

З 1974 по 1976 роки служив в лавах збройних сил Радянської армії.

Після армії працював у відділі страхування в місті Бугач Тернопільської області.

Працюючи у фінвідділі, Михайло Іванович зустрівся з віруючою сім'єю, яка відкрила йому істину про спасіння і про Ісуса Христа. В 1979 році разом з дружиною Антоніною прийняли водне хрещення.

В 1981 році був покликаний на пасторське служіння там,

куди його кликав Господь і церква. За 32 роки свого служіння, він посвячено працював в різних містах і селах Західної України, а саме: село Золотий Потік Тернопільської області, село Помлинів, міста Дрогобич, Трускавець, Борислав Львівської області, друга громада міста Рівне,

Бобовище, Хуст, Олександрівка, Данилово, Велятино, Ужгород, Берегово, Береги, Мужієво, Нересниця, Новоселиця, Макачево Закарпатської області.

В 2013 році пішов на пенсію та оселився в селі Бобовище. Продовжував проповідувати у громаді, був членом ради. Своїм досвідом ділився з віруючими і був для них прикладом. Завжди небайдужий до життя церкви і її впливу.

Неочікувано 1 вересня стався інсульт, а 3 вересня серце Михайла Івановича зупинилося.

Керівництво церкви, пасторський склад висловлює співчуття дружині Антоніні Йосиповні, дітям, онукам з приводу смерті коханого чоловіка, люблячого тата і дідуса, посвяченого священнослужителя.

„Голос Надії“ - газета Західної конференції Церкви Адвентистів сьомого дня.

Засновник - Церква Адвентистів сьомого дня. Свідоцтво про реєстрацію - РВ №345 від 4.10.2002 р.

Відповідальний за випуск - директор Відділу інформації ЗК Сергій Литовченко s.lytovchenko@adventist.ua

Редакційна колегія: Василь Чопик, Віталій Шевчук, Микола Рябенко, Сергій Литовченко

Редактор, коректор, комп'ютерна верстка і дизайн - Марія Власюк

Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати надіслані матеріали

Газета є некомерційним неприбутковим виданням, що видається і розповсюджується за пожертви

Адреса редакції: м. Львів, вул. І. Багряного, 36а, тел. 237-12-13. Для листування: 79041 м. Львів, а/с 6241

Друк: ФОП Прокопчук С.А.

Наклад 500 примірників